

[Jørgen Jensen]

at vi ikke skjuler, at vi er imod NATO, og at vi er imod EF, men vi har til samtlige finanslovsforslag stillet en lang række ændringsforslag. Det er klart, at hvis man havde støttet dem, kunne vi også stemme for finanslovsfor-slaget.

Det bliver sagt, at det er umuligt at gennemføre upopulære forslag med de borgerlige og populære med venstrefløjen. Ja men hvad er upopulært for hvem? Hvem er det, der får det upopulære i dag i samarbejdet med venstre? Det er arbejderklassen. Man kan altså godt sammen med venstre gennemføre for arbejderklassen upopulære forslag, og det er det, vi vender os imod.

Jeg vil også sige om det andet flertal, at det er rigtigt, som hr. Gert Petersen siger, at vi aldrig har talt om, at der var et massivt flertal; der var enigt om alt. Men hvad var egentlig meningen, når regeringen i foråret fremlagde en betænkning om en skattereform, en langsigtet boligløsning og investeringsplaner, hvis ikke det var at se, hvor der var en flertalsmulighed her i folketinget? Det, vi har sagt, var, at der var mulighed for at gennemføre det, at det var muligt at gennemføre socialdemokratiets egne valgløfter.

Så er det da rigtigt, at der i det andet flertal ville være uenighed om noget, og derfor har vi for at konkretisere det peget på, hvilke partier der på visse områder har et sammenfald med socialdemokratiets egne valgløfter. Jeg vil erindre om, at der i betænkningen til forslag om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri, forslag til lov om ændring i lov om midlertidig offentlig støtte til almenyttigt boligbyggeri fremtræder et flertal, hvorom der står:

»Herefter indstiller et flertal, socialdemokratiets, Danmarks kommunistiske partis, det radikale venstres, Danmarks retsforbunds og venstresocialisternes medlemmer af udvalget, lovforslaget til vedtagelse.«

Socialdemokratiet kunne altså godt gå sammen med dette flertal, også retsforbundet, om disse boliglove. SF var ikke repræsenteret i udvalget, ellers havde de også været med, men de stemte for forslaget.

Vi har altså peget på, at der var andre muligheder. Jeg forstår egentlig godt, at vi i en debat om redegørelsen fra regeringen diskuterer det andet flertal så meget, for jeg kan

godt forstå, at det piner socialdemokratiet og deres ordfører, at man her er løbet ind i noget, som man ikke er så glad for.

Må jeg sige til hr. Kjeld Olesens bemærkninger om vores stilling til LO, at vi aldrig har sagt, at vi er enige med LO om alt eller LOs ledelse om alt. Tværtimod har vi gentagne gange peget på, at vi var uenige med dem, da de formulerede indkomstpoltikken som en mulighed i det nuværende samfund. Vi var uenige om det ØD-forslag, de lagde frem. Må jeg lige vedrørende det ØD-forslag, som har været fremme her, citere Thomas Nielsen fra Børsen i går, hvor der om spørgsmålet om ØD bliver sagt:

»Vi har ikke bedt om, at ØD skulle frem i salen« – altså folketingssalen – »når man har fået det indtryk, er det, fordi mange går og siger det, herunder statsministeren. Vi har ikke forlangt ØD frem. Der skulle være gennemført skatte- og boligreformer og en efterlønsordning.«

Det er det, Thomas Nielsen siger i dag.

Hvorfor blive ved med at sige, at kommunisterne er mod ØD, og derfor kan man ikke samarbejde med dem, og samtidig sige, at det er LOs mærkesag. LO har sagt, at ØD var noget, de krævede for at acceptere indkomstpoltik. Der er vi ikke enige med LO. Derfor vil jeg godt sige, at vi ikke, som det bliver hævdet, har sagt, at vi er imod økonomisk demokrati eller reformer, der kan bremse storkapitalen. Vi har sagt, at vi er imod den tvangsopsparing, som ligger i ØD-forslaget.

Må jeg så sige om spørgsmålet om beskæftigelsesplanen, at jeg ikke i mit første indlæg sagde: slagskibene i beskæftigelsesplanen. Det, jeg sagde, var den statslige beskæftigelsesindsats, og dér nævnte jeg, at Storebæltsbroen var taget ud. Der nævnte jeg, at gasledningsarbejdet var udskudt. Derfor er der altså tale om, at man har nedsat aktiviteten for at fjerne arbejdsløsheden, og det er altså også det, som jeg allerede har nævnt kommer udmærket godt til udtryk ved finansministerens egen erkendelse af, hvad følgerne vil blive af den politik, man har lagt frem.

Hr. Kjeld Olesen nævner også, at kommunisterne stemte imod parallelanvisningen, som også var en af fagbevægelsens mærkesager, som man sagde, og bedriftssundheds-tjenesten undlod vi at stemme om. Hvorfor gjorde vi det? Fordi disse to lovforslag var blevet forringet, fordi socialdemokratiet ab-